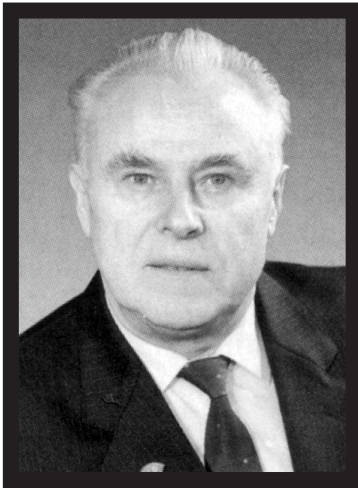

УДК 617.3-053.2(477.54)(092)

Микола Степанович Бондаренко

20 червня 2011 року на своїй батьківщині в Мелітополі пішов з життя знаний вчений у галузі ортопедії і травматології професор Микола Степанович Бондаренко. 1 квітня 2011 р. йому виповнилось 87 років.

Життя Миколи Степановича було насичене труднощами, боротьбою, успіхами і, головне, плідною працею у нашій професії, якій він присвятив 56 років.

Після закінчення у 1941 році середньої школи на початку війни його зарахували у військово-медичне училище, після закінчення якого він одразу вступив до лав Червоної армії.

Від Воронежської області до Кенігсберга лейтенант М.С. Бондаренко пройшов важкий шлях війни командиром медико-санітарного взводу, приймав безпосередню участь у бойових діях, був двічі пораненим. У 1946 році після демобілізації жаждою знань приводить його до Кримського медичного інституту, після закінчення якого у 1951 р. Миколу Степановича направили до Алтайського краю, де протягом трьох років він працював у відділенні невідкладної хірургії і травматології Барнаульської міської лікарні.

Прагнення до наукової діяльності і самовдосконалення привели Бондаренка М.С. в Український

науково-дослідний інститут ортопедії і травматології ім. проф. М.І. Ситенка (тепер ДУ «Інститут патології хребта та суглобів ім. проф. М.І. Ситенка НАМН України»), де у клінічній ординатурі розпочинався його науково-педагогічний шлях.

Найбільш плідний етап роботи вченого почався з 1961 року, коли Миколу Степановича за конкурсом призначили асистентом кафедри ортопедії і травматології Українського інституту удосконалення лікарів (зараз Харківська медична академія післядипломної освіти). Пізніше він став доцентом і професором. Його докторська дисертація присвячена ушкодженням ліктьового суглоба у дітей. Микола Степанович — автор першого посібника з дитячої травматології в Україні. Перу вченого належать понад 250 наукових праць з усіх розділів ортопедії і травматології. Найбільше досягнення Миколи Степановича — це створення науково-практичної школи в Україні з проблем дитячої травматології. Завдяки його активній участі було створено службу дитячої травматології на Харківщині.

Ми завжди пам'ятаємо його — кваліфікованого клініциста і хірурга, який надавав мудрі та виважені поради. Він був неперевершеним ерудованим лектором і педагогом, у якого навчалися тисячі травматологів-ортопедів.

Професор Бондаренко М.С. був високопрофесійною і ерудованою особистістю, людиною, яку всі поважали за працездатність, професіоналізм, доброзичливість, уміння спілкуватися з людьми та тонкий гумор.

Протягом 20 років він очолював Харківське обласне товариство ортопедів-травматологів. Його заслуги перед Батьківщиною відзначені 22 нагородами, у тому числі орденами «Вітчизняної війни» та «Червоної Зірки».

Праці, науково-практичний і педагогічний досвід професора М.С. Бондаренка широко використовуються в нашій лікарській і науковій діяльності, а учні продовжують справу, якій він віддано служив.

*Колектив Харківської медичної академії післядипломної освіти
Колектив Державної установи «Інститут патології хребта та суглобів
ім. проф. М.І. Ситенка НАМН України»*

Українська асоціація ортопедів-травматологів

Редакційна колегія журналу «Ортопедия, травматология и протезирование»